

DOSSIER
UTWORU

Zdzisław Beksiński

„Bez tytułu”, 1974

DANE UTWORU

OKREŚLENIE UTWORU

obraz

AUTOR / SZKOŁA / WARSZTAT

Zdzisław Beksiński (24.02.1929 Sanok – 21.02.2005 Warszawa)

TYTUŁ

„Bez tytułu” (inny tytuł: „Czerwone bestia”)

CZAS POWSTANIA

1974 r.

TECHNIKA I MATERIAŁ

olej, płyta pilśniowa

WYMIARY

73,0 x 86,0 cm

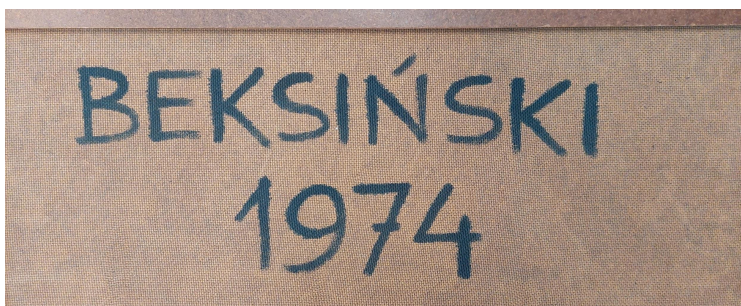
WYMIARY W OPRAWIE

76,5 x 90,5 x 3,5 cm

SYGNATURA / INSKRYPCJE

sygn. i dat. drugostronnie na płycie czarną farbą wzdłuż lewej krawędzi:

BEKSIŃSKI / 1974

OPIS UTWORU

Początkową dominację fotografii i rzeźby w twórczości Zdzisława Beksińskiego, na początku lat 60. XX w. wyparł prymat malarstwa. Artysta zerwał ze swoimi awangardowymi poszukiwaniami na rzecz sztuki narracyjnej, odbieranej na tle obowiązujących wówczas tendencji jako anachronizm. Wybrał całkowicie indywidualną i samotną drogę twórczą. Na bazie swoich wcześniejszych rysunkowych doświadczeń ukształtował sztukę wpisującą się w okres autorsko nazwany „fantastycznym” lub „barokowym”. Wówczas utrwaliła się również technika, której artysta pozostał do końca wierny – malarstwo olejne na płycie pilśniowej.

Przykład nurtu „fantastycznego” w twórczości Beksińskiego stanowi obraz tytułowany zwyczajowo „Czerwona bestia”, namalowany jeszcze w pracowni w Sanoku. Kompozycja dzieła jest otwarta, wpisana w prostokąt poziomy, zastosowano w niej żabią perspektywę. Obraz przedstawia statyczną scenę utrzymaną w konwencji fantastycznej, dla której tłem jest wyżynny pejzaż. Na pierwszym planie zielono-brązowe wzniesienie porośnięte drzewami i zabudowane zrujnowaną, opuszczoną architekturą, na horyzoncie błękitny krajobraz opracowany w technice sfumato. Na wzgórzu stojąca postać wymagowanego stwora sylwetką przypominającego byka, zwróconego w lewą stronę; jego ciało w kolorze czerwonym, pomiędzy nogami udrapowane przezjryste czerwone tkaniny. Na piersi zwierza umieszczony obraz w ramie (na jego czerwonym tle rozmieszczone niezidentyfikowane znaki oraz różnobarwne szlachetne kamienie), poniżej obrazu owalny pomarańczowy medalion we fioletowej obwódce z wyobrażeniem czaszki otoczonej skrzydłami oraz wieloboczna plakietka. Na dolnej szczęce otwartej paszczy stwora, z której bije oranżowy blask, rozmieszczona scena figuratywna z przedstawieniem m.in. stojącej postaci z wzniesionymi rękami oraz postaci z włócznią. W tle całego przedstawienia zielone niebo zajmujące od góry 6/7 wysokości kompozycji.

Rozproszone światło w obrazie zmiękcza linie poszczególnych form kompozycji. Powierzchnia lica dzieła jest gładka, błyszcząca. Obraz charakteryzuje się efektownym kontrastowym zestawieniem barw komplementarnych – dominującej zieleni tła i ostrej czerwieni „bestii”. Artysta korzystając z intensywnych barw, rzadko przez niego stosowanych, uzyskał dodatkową ekspresję obrazu.

Okres malarstwa „fantastycznego” w twórczości Zdzisława Beksińskiego przepełniony jest mroczną, tajemniczą treścią, wprowadzającą katastroficzną, wanitatywną atmosferę z elementami grozy. Tajemniczy nastrój dzieła tworzy

oniryczną atmosferę, a perfekcja wykonania obrazu z przerysowaną wyrazistością dodatkowo wprowadzają w ten „metafizyczny pejzaż” chłód emocjonalny.

OPRAWA

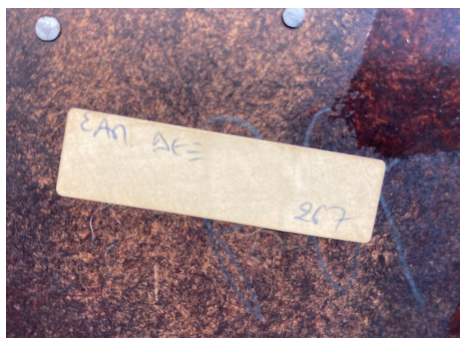
Rama drewniana, wąska, profilowana, pomalowana na kolor ciemnobrązowy.

NAKLEJKI / NAPISY / PIECZĘCIE

Na płycie drugostronnie l.d.: papierowa biała naklejka Wejman Gallery z autorem, tytułem, rokiem powstania, techniką, materiałem, wymiarami, numerem oraz danymi kontaktowymi galerii (Fot. 1); w p.g. rogu odwrocia połówka biała naklejka z nieczytelnym napisem i liczbą 267 (Fot. 2).

Fot. 1

Fot. 2

PROWENIENCJA

- kolekcja prywatna, Paryż (zakup bezpośrednio od artysty w latach 70. XX w.)
- Wejman Gallery, Warszawa
- Aukcja Sztuki Współczesnej, Agra Art, Warszawa, 11.06.2017, poz. 82, cena wywoławcza: 75.000,00 zł, estymacja: 85.000,00-120.000,00 zł, niesprzedane
- Aukcja Sztuki Współczesnej, Sopocki Dom Aukcyjny, Galeria w Sopocie, 30.09.2017, poz. 8, cena wywoławcza: 70.000,00 zł, estymacja: 100.000,00-120.000,00 zł, cena sprzedaży: 100.000,00 zł, certyfikat autentyczności z dn. 3.10.2017
- od października 2017 r. w kolekcji prywatnej w Polsce

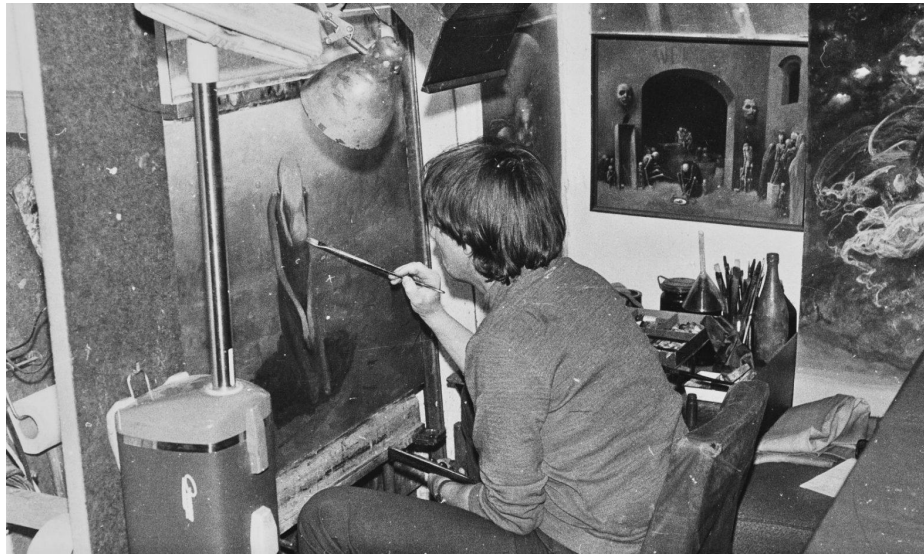
UDZIAŁ W WYSTAWACH

- *Aukcja Sztuki Współczesnej. Wystawa przedaukcyjna*, Sopocki Dom Aukcyjny w Sopocie, 16-30.09.2017
- *Beksiński i Leszczyński. Fantasmagorie*, Bydgoskie Centrum Sztuki w Bydgoszczy, 11.11.2017-17.01.2018
- *Zdzisław Beksiński. Malarstwo i rysunek*, Płocka Galeria Sztuki w Płocku, 18.05-17.06.2018
- *Beksiński w Pruszczu Gdańskim*, Dom Wiedemanna w Pruszczu Gdańskim, 22-30.10.2022

LITERATURA UTWORU / filmy / podcasty - dostęp

- Dąbrowska K., Kozicka I. (oprac.), *Aukcja Sztuki Współczesnej*, Sopocki Dom Aukcyjny, Sopot 2017, s. 20-21 il. kol.
- *Zdzisław Beksiński. Malarstwo i rysunek*, Płocka Galeria Sztuki, Płock 2018, s. 26-27 il. kol.

SYLWETKA AUTORA I TŁO HISTORYCZNE

Zdzisław Beksiński w pracowni, l. 70. XX w.; w tle przedmiotowy obraz
źródło: <https://audycjekulturalne.pl/wywiad-ktorego-nie-bedzie/>

Zdzisław Beksiński (24.02.1929 Sanok – 21.02.2005 Warszawa)

Architekt, malarz, rzeźbiarz, fotograf, rysownik i grafik komputerowy. Po nauce w sanockim liceum, w 1947 r. podjął studia na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej. Po ich ukończeniu rozpoczął pracę zawodową w Krakowie, następnie w Rzeszowie, by w 1955 r. powrócić do Sanoka i objąć stanowisko plastyka w tamtejszej fabryce "Autosan". W rodzinnym mieście rozpoczął swoją działalność twórczą, skupiając się początkowo na fotografii, rzeźbie i rysunku. Do wielu jego nowatorskich zdjęć pozowała poślubiona w 1951 r. żona Zofia. Tworzone wówczas fotografie i rysunki bardzo często autor odrealniał i nadawał im formy abstrakcyjne; z kolei w jego reliefach widzimy sugestię dominującego w latach 50. XX w. tasyzmu; figuratywne już rzeźby stają się natomiast zapowiedzią wizji przyszłego malarstwa - malarstwa, które przyniosło artyście zarówno zdeklarowanych zwolenników wirtuozerii warsztatu, jak i zagorzałych przeciwników punktujących wątpliwą wartość ideową oraz efekciarstwo. Malarz na własne życzenie pozostawał na marginesie oficjalnego życia artystycznego wybierając samotną drogę twórczą - nie interpretował swojej sztuki, nie uczestniczył też w wernisażach swoich wystaw, a w 1960 r. odmówił stypendialnego pobytu w Stanach Zjednoczonych zaproponowanego przez dyrektora Muzeum Guggenheima w Nowym Jorku. Wierność zasadzie autentyczności wypowiedzi pozostawała dla niego najważniejsza.

Do przełomowej wystawy artysty doszło w 1964 r., kiedy to krytyk sztuki Janusz Bogucki zorganizował prezentację jego malarstwa w Starej Pomarańczarni w Warszawie. Przyniosła ona autorowi ogromny sukces i zakończyła się sprzedażą wszystkich wystawionych obrazów. Poprawa sytuacji materialnej pozwoliła Beksińskiemu zrezygnować z pracy etatowej i poświęcić się wyłącznie malarstwu. Kolejną dużą ekspozycją, otwartą w Galerii Współczesnej Ruch w Warszawie w 1972 r., malarz wprowadził widzów w dojrzały już okres „fantastyczny”.

W związku z likwidacją rodzinnego domu w Sanoku, w 1977 r. Beksiński zamieszkał z rodziną w Warszawie. Lata 80. i 90. przyniosły ścisłą współpracę z marszandem, fascynatem malarstwa Zdzisława Beksińskiego, Piotrem Dmochowskim z Paryża oraz próby popularyzacji jego twórczości w Europie i na świecie, w tym sprzedaż kilkudziesięciu obrazów tajemniczemu kolekcjonerowi z Osaki, gdzie powołano efemeryczne, zlikwidowane już Muzeum Sztuki Wschodnioeuropejskiej.

Przyjęta przez Zdzisława Beksińskiego droga twórcza, przesycona obecnością śmierci, przenikała się z życiem rodzinnym artysty: przedwczesna śmierć żony Zofii w 1998 r., samobójstwo syna Tomasza (1958-1999) i w końcu jego własna śmierć będąca wynikiem bestialskiego morderstwa, w okrutny sposób dopełniły oeuvre mistrza.

W latach 1956-1963 Beksiński należał do Związku Polskich Artystów Plastyków. W 1989 r. w uznaniu zasług dla rozwoju fotografii uhonorowano go Medalem 150-lecia Fotografii, a w 2005 r. został odznaczony pośmiertnie Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski za wybitne zasługi dla kultury i za osiągnięcia w twórczości artystycznej. Prace artysty były prezentowane w ramach wystaw indywidualnych i problemowych we wszystkich znaczących ośrodkach Polski, a także m.in. we Francji, Niemczech, Belgii, Włoszech, Japonii i na Węgrzech. Jego dzieła znajdują się w zbiorach Muzeum Historycznego w Sanoku (tu największy zespół prac, będący przede wszystkim wynikiem testamentowego przejęcia spuścizny artysty), Muzeum Narodowego we Wrocławiu (znacząca kolekcja fotografii подарowana przez autora) oraz wielu innych instytucjach muzealnych w Polsce, a także w kolekcjach prywatnych w kraju i zagranicą (przede wszystkim u Anny i Piotra Dmochowskich).

W twórczości Beksińskiego widoczna jest wyraźnie koncepcja realizmu fantastycznego, która przyjmuje formę malarskiego zapisu sennych wizji. Artysta znany jest głównie z malarstwa turpistycznego z charakterystycznymi dla niego zdeformowanymi postaciami ludzkimi i nawarstwiającymi się szczegółami. W jego dziełach znalazł odbicie wielowarstwowy świat metafory z odniesieniami do egzystencjalizmu i surrealizmu. Zwłaszcza odwołania do nadrealizmu bardzo

często określają twórczość malarza. Jego echa (oniryczny klimat, alogiczność, groteska, brak przywoływania jakichkolwiek wartości wyższych niosący destrukcyjną pustkę) łączą się z dyscypliną kompozycji i naturalistyczną, typową dla rzemieślnika dbałością o szczegół. Beksiński podkreślał, że zależy mu na malowaniu pięknych obrazów, tak jak rozumiano to pojęcie w XIX wieku, stąd konwencja jego prac swym rysunkiem i światłocieniem często nawiązuje do malarstwa tego okresu. Z kolei ze sztuki modernistycznej Beksiński czerpał nostalgię i mistycyzm, odrzucając jednocześnie znaczenia symboliczne poszczególnych rekwizytów. Pragnął bowiem drogą czysto artystyczną zaspokoić ludzką potrzebę estetyki i pozostawić odbiorcę jedynie swojej wiedzy oraz znajomości symboli. Podobnie jak Hieronim Bosch, Francisco Goya, Gustave Moreau, Arnold Böcklin, Odilon Redon, Witold Wojtkiewicz, Stanisław Ignacy Witkiewicz, Bronisław Wojciech Linke, Jan Lenica, Józef Gielniak, a zwłaszcza Tadeusz Brzozowski w malarstwie i grafice, czy Franz Kafka, Bruno Schulz i Samuel Beckett w literaturze przedkładał prym wyobraźni nad rzeczywistością.

Zdzisław Beksiński z zasady nie nadawał swoim dziełom tytułów. Jak sam uzasadniał:

Nazwać coś to oddalić się od istoty rzeczy nazwanej. Nazwać coś to rozminąć się z tym, co się nazwać usiłowało.

(Beksiński Z., Dzienniki, w: Beksiński Z., Skoczeń M., *Beksiński. Dzień po dniu kończącego się życia. Dzienniki, rozmowy*, Wydawnictwo Mawit Druk, Warszawa 2016, s. 113.)

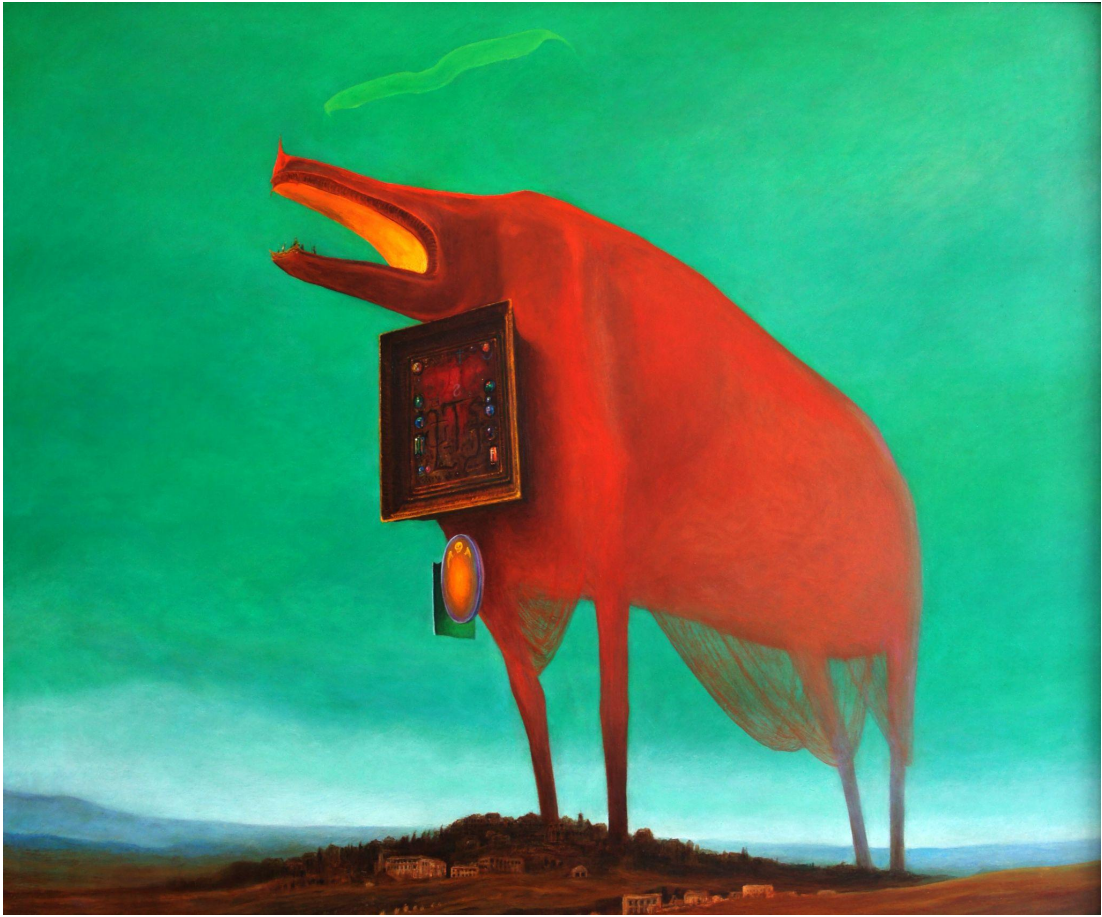
Wyjątek uczynił dla obrazów „fantastycznych” po raz pierwszy prezentowanych podczas wystawy w Galerii Współczesnej Ruch w Warszawie (1972-1973), kiedy to na usilną prośbę organizatorów o zatytułowanie prac, zaproponował wspólny tytuł dla wszystkich wystawionych dzieł: „Oczekiwanie”. Pojawiające się od połowy lat 80. litery i cyfry na odwrociach obrazów nadawane były jedynie w celach ewidencyjnych.

Prorocze, apokaliptyczne wizje Zdzisława Beksińskiego dotyczące zagłady demograficznej, ekologicznej, energetycznej wciąż prowokują, przenikają do naszej podświadomości i pozostawiają trwałe ślady. Twórczość malarza nadal inspiruje kolejne pokolenia artystów, a jego biografia stała się kanwą dla dzieł literackich i filmowych.

BIBLIOGRAFIA (WYBÓR)

1. Banach W., *Zdzisław Beksiński. Antologia twórczości cz. 3 - Okres fantastyczny*, Fundacja Beksiński, Rzeszów, 2009.
2. Banach W., *Galeria Zdzisława Beksińskiego*, wyd. II, Muzeum Historyczne w Sanoku, Sanok 2015.
3. Dmochowski P. (red.), *Beksiński. Photographies, Dessins, Sculptures, Peintures*, API, Paris 1991. – tu dalsza bibliografia
4. Nyczek T., *Zdzisław Beksiński*, Arkady, Warszawa 1989. - tu dalsza bibliografia
5. Taranienko Z., *Znaczenie jest dla mnie bez znaczenia, Rozmowa ze Zdzisławem Beksińskim*, w: tegoż, *Rozmowy o malarstwie*, PIW, Warszawa 1987, s. 183- 201.
6. *Wirtualne Muzeum Zdzisława Beksińskiego* [online]
http://beksiński.dmochowski.gallery.net/select_gallery.php?lang=p [dostęp 22.10.2021] – tu dalsza bibliografia
7. *Zdzisław Beksiński* [online]
<http://www.muzeum.sanok.pl/pl/zbiory/zdzislaw-beksiński> [dostęp 22.10.2021]

DOKUMENTACJA BADAWCZO – KONSERWATORSKA

DANE UTWORU

OKREŚLENIE UTWORU

obraz

AUTOR / SZKOŁA / WARSZTAT

Zdzisław Beksiński (24.02.1929 Sanok – 21.02.2005 Warszawa)

TYTUŁ

„Bez tytułu” (inny tytuł: „Czerwone bestia”)

CZAS POWSTANIA

1974 r.

TECHNIKA I MATERIAŁ

olej, płyta pilśniowa

WYMIARY

73,0 x 86,0 cm

WYMIARY W OPRAWIE

76,5 x 90,5 x 3,5 cm

SYGNATURA / INSKRYPCJE

sygn. i dat. drugostronnie na płycie czarną farbą wzdłuż lewej krawędzi:

BEKSIŃSKI / 1974

STAN ZACHOWANIA – W ŚWIETLE WIDZIALNYM

Obraz olejny na płycie pilśniowej, zachowany w bardzo dobrym stanie. Malowany gładko, bardzo cienko bez zaprawy bezpośrednio na płycie. Dobry stan zachowania dzieła świadczy o przechowywaniu obrazu w warunkach odpowiednich dla dzieła sztuki.

Brak wtórnych elementów.

Obraz oprawiony autorsko.

ANALIZA BADAWCZA

1. ANALIZA W ŚWIETLE WIDZIALNYM

Obraz bardzo dobrze zachowany. Brak widocznych zniszczeń i ingerencji konserwatorskich. Cała powierzchnia gładka równomiernie satynowa.

W kilku miejscach widoczny dukt pędzla (Fot. 6), oraz impasty warstwy malarskiej (fot.7). Kolory zachowane w idealnym stanie.

Od odwrocia autor przybił do ramy wzmocnienia z pociętych na paski płyt pilśniowych, na nich widoczne są błyszczące plamy z wylanego lakieru (Fot. 4). Bezpośrednio na odwrociu płyty widoczna autorska sygnatura z datą namalowaną czarną farbą (Fot. 3).

2. ANALIZA POWIERZCHNI LICA WE FLUORESCENCJI UV (Fot. 9)

Jedyna drobne ingerencje widoczne w promieniach UV w postaci ciemnych plamek znajdują się u dołu dzieła (Fot. 11).

Na obraz został naniesiony równomiernie werniks. Jest to prawdopodobnie werniks autorski. W promieniach UV widoczne równomierne rozłożenie warstwy werniksu (Fot. 10, 11).

3. ANALIZA POWIERZCHNI LICA W PROMIENIOWANIU PODCZERWONYM (Fot. 12)

W promieniowaniu IR zaobserwowano niewidoczne w świetle widzialnym ciemne podmalowanie tła które widoczne jest szczególnie w okolicach pyska bestii.

4. ANALIZA SPEKTROMETRYCZNA PIGMENTÓW

Badania wykonano metodą fluorescencji rentgenowskiej w atmosferze powietrza. Do pomiarów wykorzystano spektrometr Vanta serii C model VCA wyposażony w krzemowy detektor dryfowy (silicone drift detector - SDD), z 4-watową lampą RTG z anodą wolframową (W), emitującym trzy wiązki promieniowania (1 - 40,0 kV; 2 - 10,0 kV; 3 - 50,0 kV).

Dla każdej z wiązek czas akumulacji widma wynosił 20 sekund.

Poniższa tabela pokazuje pierwiastki wykrywane poszczególnymi wiązkami:

Wiązka 1 : 40,0 kV

Ti, V, Cr, Mn, Fe, Co, Ni, Cu, Zn, As, Se, Rb, Sr, Y, Zr, Nb, Mo, Ag, Cd, Sn, Sb, Ba, W, Hg, Pb, Bi, Th, U, LE (pierwiastki lekkie)

Wiązka 2: 10,0 kV

Mg, Al, Si, P, S, Cl, Ca, Ti, Mn

Wiązka 3 : 50,0 kV

Ag, Cd, Sn, Sb, Ba, La, Ce, Pr, Nd, LE

Do badań wyznaczono 7 punktów przedstawionych na ilustracji poniżej:

Wyniki pomiarów dla punktu 1 - biel

EI	PPM	+/- 3 σ
LE	929500	11000
Ti	33940	750
S	15930	210
Ba	6820	290
Zn	5344	70
Co	2493	62
Ca	1081	41
Nd	920	800
Fe	742	47
Cl	670	100
Si	610	220
Mn	603	66
Cd	529	20
P	387	60
Sr	133	4
Cu	97	12
Pb	92	7
Th	59	9
Ni	51	19
U	10	4
Nb	9	4
As	7	6
Rb	6	2

Interpretacja: biel tytanowa (Ti)

Wyniki pomiarów dla punktu 2 - błękit

EI	PPM	+/-
LE	887900	13000
Ca	20980	1900
Ti	18610	5400
Al	18000	12000
S	15790	2000
Fe	14430	1800
Si	13240	4400
Co	2717	68
Zn	2387	38
Cl	1820	110
Mn	1341	66
Ba	1220	110
Cd	498	18
P	438	70
Se	157	5
Cu	121	11
Pb	92	7
Th	70	8
Sr	57	3
As	26	6
Ni	19	18
U	13	4

Interpretacja: błękit kobaltowy (Co, Al, Ca) z bielą tytanową (Ti)

Wyniki pomiarów dla punktu 3 - zieleń

EI	PPM	+/- 3 σ
LE	915800	11000
Ti	26030	5300
S	22410	2300
Cl	8460	150
Al	8080	990
Co	5917	81
Si	3430	260
Ca	2879	52
Zn	2272	33
Fe	1988	56
Ba	860	110
Cd	756	18
P	464	57
Mn	323	36
Cu	96	9
Ni	95	22
Pb	76	5
Th	55	7
Sr	25	2
Nb	9	3
U	9	3
As	6	4
Rb	5	2

Interpretacja: zieleń to mieszanka błękitu kobaltowego (Co,Zn, Al), żółcieni kadmowej (Cd, Zn, Ba)

Wyniki pomiarów dla punktu 4 - oranż

EI	PPM	+/- 3 σ
LE	873000	8900
S	59700	1100
Cd	23140	430
Mg	12100	9800
Si	11110	490
Al	5100	1500
Ba	4480	250
Ca	3387	98
Se	3195	64
Cl	1660	170
Zn	1058	31
Pr	650	480
Co	302	25
La	280	270
Mn	202	47
P	165	71
Fe	116	29
Cr	103	60
Sr	73	3
As	71	12
Ni	54	11
Hg	8	7

Interpretacja: żółcień kadmowa (Cd, Zn, Ba, S) z dodatkiem czerwieni kadmowej (Cd, Se, S)

Wyniki pomiarów dla punktu 5 - czerwień

EI	PPM	+/- 3 σ
LE	913300	16000
S	34370	3700
Ti	12290	4900
Al	9300	1500
Fe	7470	130
Si	5410	380
Cl	4410	170
Ca	3255	70
Cd	3088	38
Se	1953	24
Co	1829	55
Zn	1389	28
Ba	422	70
P	347	74
Nd	290	270
Pr	200	180
Mn	147	37
Ce	130	120
La	110	100
As	75	9
Th	72	8
Cu	71	10
Sr	27	3
U	17	4
Nb	5	4

Interpretacja: czerwień kadmowa (Cd, Se, S)

Wyniki pomiarów dla punktu 6 - czerwień

EI	PPM	+/- 3 σ
LE	889500	92000
S	29670	6100
Mg	19700	9900
Ca	13860	2900
Cd	12900	2500
Se	10800	2100
Al	8500	1600
Ba	4860	230
Si	2470	320
Fe	1993	77
P	1520	110
Cl	1390	150
Co	684	37
Ti	670	500
Mn	278	50
As	270	20
La	230	220
Cr	179	60
Zn	174	12
Sr	150	5
Ni	85	12
Hg	10	7
Th	10	9

Interpretacja: czerwień kadmowa (Cd,Se, S)

Wyniki pomiarów dla punktu 7 - brąz

EI	PPM	+/- 3 σ
LE	886600	13000
Ca	36430	2900
Ti	25640	5500
Fe	14860	1900
Al	11800	1100
Si	9360	390
S	7490	140
Co	3094	71
Cl	1180	110
Mn	1106	58
P	934	87
Zn	721	20
Cd	218	16
Ba	132	50
La	98	81
Pb	90	6
Th	84	8
Cu	78	10
Ni	25	20
U	19	4
As	18	5
Se	14	2
Sr	14	2

Interpretacja: ochra (Fe, Al, Si, Zn)

ANALIZA BUDOWY UTWORU

Analiza wizualna przekroju obiektu:

Na podstawie analizy wizualnej można określić następujący układ warstw:

- A. Werniks
- B. Warstwa malarska
- C. Przeklejenie (?)
- D. Podobrazie – płyta malarska
- E. Autorska oprawa

Obraz oprawiony w autorską ramę, wzmocniony autorsko trzema paskami z płyty pilśniowej przybitymi bezpośrednio do ramy gwoździami. Sam obraz osadzony jest w ramie przy pomocy gwoździ które mocują obraz do listwy ramy (Fot. 5).

WNIOSKI KOŃCOWE / UWAGI

Na podstawie przeprowadzonych analiz stwierdza się, iż ponad wszelką wątpliwość jest to oryginalny obraz autorstwa Zdzisława Beksińskiego.

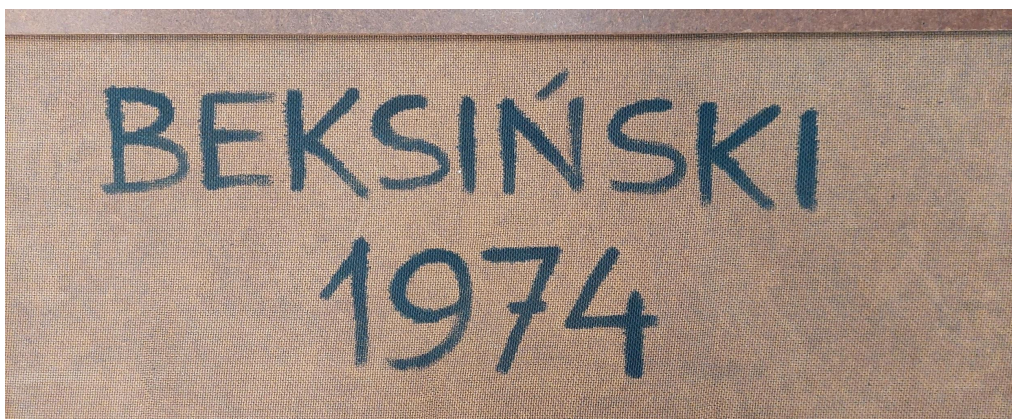
DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

Fot. 1
Lico obrazu w świetle widzialnym.

Fot. 2
Odwrocie obrazu w świetle widzialnym.

Fot. 3
Sygnatura autorska na odwrociu obrazu widoczna w świetle widzialnym.

Fot. 4

Zdjęcie fragmentu odwrocia, widoczny fragment autorskiej oprawy. Widoczne wybłyszczenia powstałe w wyniku zalania lakierem.

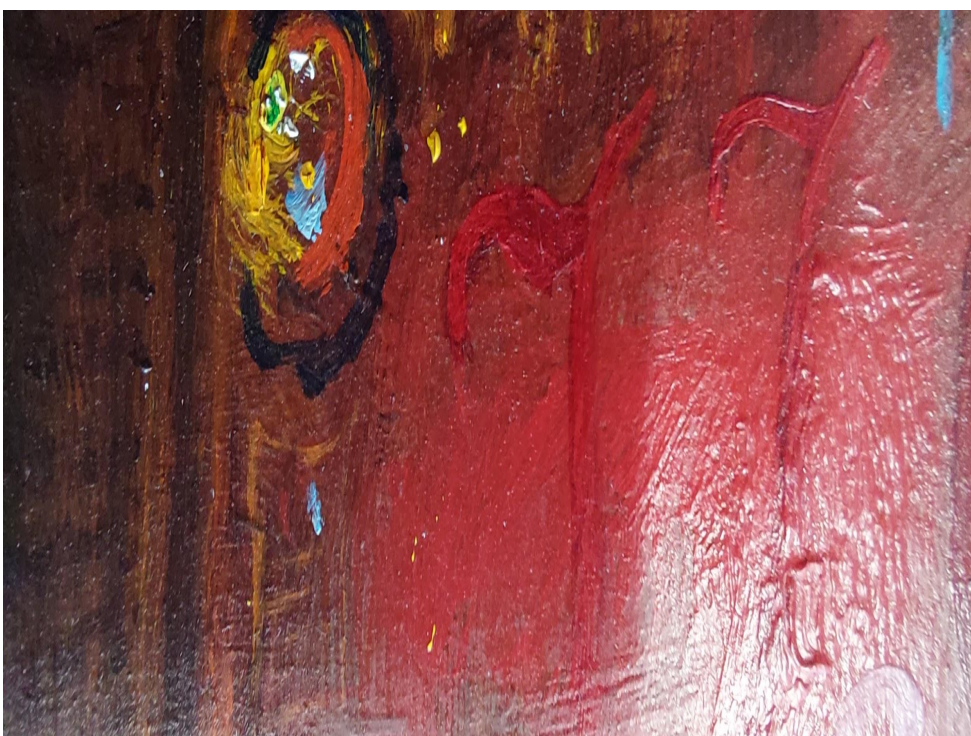

Fot. 5

Fragment odwrocia, widoczny fragment autorskiej oprawy. Widoczne umocowanie obrazu w ramie.

Fot. 6
Zdjęcie fragmentu lica obrazu w świetle skośnym widzialnym. Widoczny dukt pędzla.

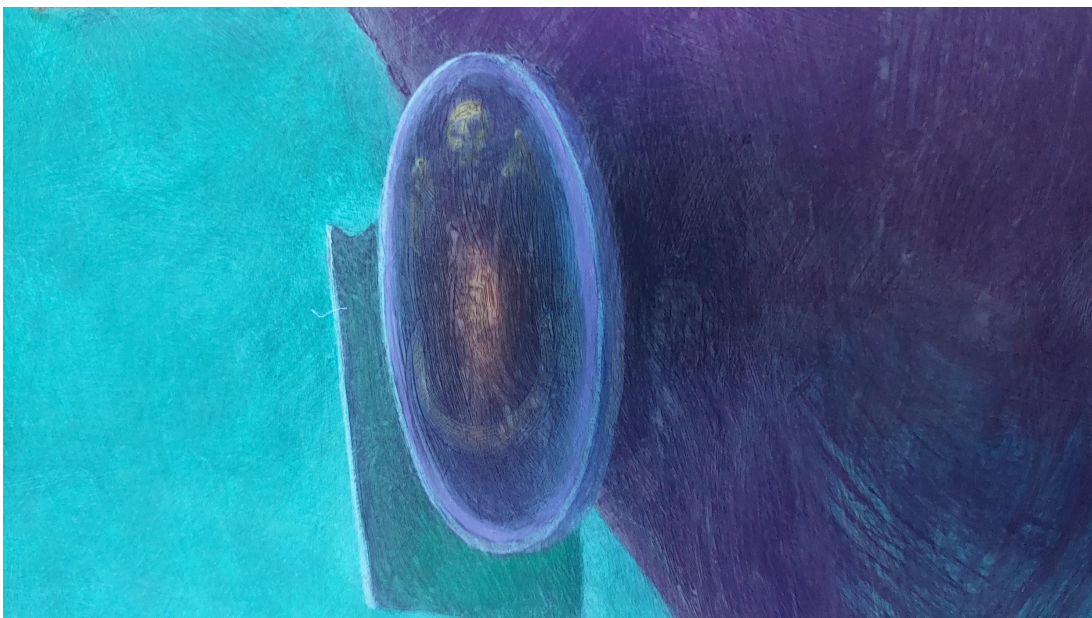
Fot. 7
Zdjęcie fragmentu lica obrazu w świetle skośnym widzialnym. Widoczny impast warstwy malarskiej.

Fot. 8
Fragment obrazu. Makrofotografia.

Fot. 9
Zdjęcie lica obrazu w UV – widoczny jest werniks równomiernie nałożony na całą powierzchnię dzieła. Brak śladów ingerencji konserwatorskich.

Fot. 10

Zdjęcie fragmentu lica obrazu w UV - widoczny jest werniks nałożony pędzlem na całą powierzchnię dzieła.

Fot. 11

Zdjęcie fragmentu lica obrazu w UV - widoczna ciemne drobne plamki - ingerencja w oryginalną warstwę malarską.

Fot. 12

Zdjęcie lica obrazu w IR. Zaobserwowano niewidoczne w świetle widzialnym ciemne podmalowanie, które widoczne jest szczególnie w okolicach pyska bestii.

OPRACOWANIE

Inga Kopciewicz

Agnieszka Markowska

Zofia Seyda

Aleksander Melech

CZAS I MIEJSCE POWSTANIA DOKUMENTACJI

Bydgoszcz, 4.07.2023

PRACOWNIA ANALIZ I KONSERWACJI DZIEŁ SZTUKI

NCP POLAND Sp. z o.o.

dossier@ncp.art

www.ncp.art